

881 7. Nov. 1889. 1. Beh. af Lov.

om det offentlige Fattigvæsen. 882

som særlig tager sig af de Fattige og kan faae Klager fra dette frem for Sogneraadene og Øvrigheden. Det ærede Medlem mente, at det ikke var saa mange Steder, det behøvedes. Men hvad synes det ærede Medlem om Præsterne? Vi have jo tidligere haft Præsterne som Tilshn ved Fattigvæsenet, som Led i Fattigbestyrelsen. Nu, da der ikke er Tale om Led i Fattigbestyrelsen, men om et humanitært Tilshn, forekommer det mig, at man kunde ty til Præsterne, at man kunde overdrage Tilshnet til Præsterne, maasse i Forening med Læger og Andre, thi her er jo Tale om at tage Humanitæts-hensyn. Det er Noget, man maasse kunde gaa ind paa, thi der forekommer mig at være noget Tiltalende i den Tanke, at man, naar det skal være et saadant Tilshn, sik fat paa Præsterne paa dette Omraade. Det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth) mener, at jeg ikke har set tilstrækkelig Forskjellen mellem § 11, hvor der først bliver Tale om Vedkommendes Slægtninge, naar Fattigvæsenet er traadt til, og § 9 og andre Bestemmelser, hvor Forholdet er et andet. Jeg har ikke set endnu, hvad jeg har sagt i Gaar, men jeg er overbevist om, at Forskjellen umulig kan være undgaaet min Opmærksomhed. Jeg har naturligvis seet den fra først af, men idet det ærede Medlem ser meget skarpsindig paa Paragrafen, overser han, at dette Forslag handler om det offentlige Fattigvæsen. Jeg siger ikke, at Familiemedlemmer ikke kunne komme til at staa i indbyrdes Forhold til hinanden og kræve Hjælp, men jeg siger, at hvad der her er Tale om, kommer først frem, naar der er Tale om Indskriden af Fattigvæsenet. (Modsigelse af Veth) Jo, først da kommer det frem ifølge denne Lov. Saalænge den Vedkommende sender sit Bidrag o.s.v., gaar alt glat, og først naar der kommer Noget i Veien, kommer Alfo-ningen, og det, som med Hensyn dertil følger, kommer først i § 10: "Den Hjælp, der af det Offentlige ydes til en Trængende, for hvis Vedkommende en Anden ifølge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham de med Modtagelse af Fattig-hjælp forbundne Virkninger." Der kommer altsaa Fattigvæsenet til at træde til. Det er

ingenlunde sagt, at Fattigvæsenet skal yde det Samme — den forøgede Byrde tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem var inde paa — som et Familiemedlem skal yde, men naar et Familiemedlem ikke yder sit pligtige Bidrag, kommer Fattigvæsenet til at træde til med et Bidrag i Stedet for Familiemedlemmet; om det bliver det samme Bidrag, er ikke afgjort. Det er det første Afsnit i Paragrafen. Jeg fastholder altsaa, at for Fattigvæsenet bliver der først Tale om dette Forhold, naar vedkommende Familiemedlem ikke opfylder sin Pligt (Veth: § 13!), § 13 refererer sig jo kun til § 11 — den vedkommer ikke § 9 — den refererer sig til, at der i § 11 staaer: "Fremdeles kan det ud over Tidsgraendsen for den i de foregaaende Paragrafer hjemlede Forsørgelsespligt paalægges Forældre i Trangstilfaelde at understøtte deres egne Børn o.s.v." Altsaa det er et andet Forhold. Forøvrigt er det en saadan Detail, som jeg antager, at det, hvis det er fornødent at gaa nærmere ind derpaa for at komme til Samstemning, er bedre at opsætte til et senere Stadium, maasse til Forhandling med Udvalget. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Neergaard) mente, at jeg havde undret mig over, at man tog saa tungt paa dette Forhold nu i Mod-sætning til tidligere, og det skulde da særlig være Kapitel VII. Nei, det har slet ikke forundret mig. Jeg gjorde selv i Gaar nogle Bemærkninger om Betydningen af Regjeringsforlaget, men det, jeg udtalte, var noget Andet, nemlig at dette Kapitel VII har man klædt om i en anden Form end den, som man har kendt tidligere, og som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) kaldte en mindre heldig Form end den, man har kendt tidligere. Hvorfor bliver man nu saa forstrækket og tror, at det er en Løsning paa Alderdomsforsørgelsesproblemet. Jeg til-lader mig i den Henseende at henbise til, hvad jeg har sagt før, at det er Noget, som vil komme mange Menneffer til Gode, men det kan kun blive et Surrugat. Jeg har ikke mod sagt og skal ikke modsigge, at man nu stiller andre Krav end for 15 Aar siden med Hensyn til den sociale Lovgivning og ogsaa har Mere at bygge paa. Hvis jeg havde sagt, at dette er en Alderdomsforsørgelse, og nu arbejde vi ikke videre derpaa, vilde en